

ρον, δότις ἐκάθησεν εἰς τὴν τρύπαν μὲν μεγάλην ἀταραξίαν ψυχῆς, ἀπέναντι τοῦ ἐντρόμου πληρώματος.

— Τώρα σὺ, φίλε Μόγγα, ἔζηκολούθησεν ὁ Τζών Λίττελ, ἀνδρα εἰς τὸ κατάστρωμα, καὶ κράτει εἰς πειθαρχίαν τοὺς μαύρους σου.

Αὐτὸς δὲ ὁ Ἄδιος ἔλυσε πρῶτον τὰ ιστία τὸ ἐν μετά τὸ ἄλλο, καὶ τ' ἄρρης νὰ πέσωσι, διότι δὲν ἐδύνατο μόνος νὰ τὰ διοικήσῃ. Διετήρησε δὲ ἐν μόνον ἐκ τῶν μικροτέρων, καὶ ἔλαβεν εἰς γεράσιτον τὸ πηδάλιον, ἔχων κατὰ πρύμναν τὸν ἄνεμον.

Αἰχνης ἐμπρός του, εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου, εἰς ὑψηλὰ προσύγον εἰς τὴν θάλασσαν, θέλεπι ἀντικείμενόν τι κινούμενον ἐν εἴδει σημείου. Ήτον δὲ τοῦτο τέσσαρες λευκαὶ ὄθόναι δεδεμέναι εἰς τὴν κορυφὴν ἔγκλου. Αμέσως στρέψει τὸ πηδάλιον πρὸς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, κόπτει μὲ τὸν πέλεκυν τὸν κερίακα τοῦ τελευταίου ιστίου. διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ πλοίον νὰ προχωρῇ, καταβίᾳται οὐρθείᾳ τῶν μαύρων τὴν λέμβον εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ αρίστας εἰς τὸν Μόγγαν τὴν ἐπιμέλειαν τῆς Ναϊάδος, καταβαίνει μὲ τινας μαύρους εἰς τὴν λέμβον, καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἔκυμάτει ἡ αὐτοσχέδιος τετραπλῆ σημαία.

Περὶ αὐτὴν ἴσταντο τέσσαρες ἄνδρες. Ποία δὲ ὑπῆρξεν ἡ γαρδὶ του ὅταν τοὺς ἀνεγνώρισεν ὡς τοὺς ἐγκαταλειφθέντας τέσσαρος ἀξιωματικοὺς τοῦ Δελφίνου! Σπεύσας ἀμέσως πρὸς αὐτοὺς, τοῖς διηγήθη ὅλα τὰ προηγηθέντα συμβάντα, καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, τοὺς μετέφερεν εἰς τὸ πλοῖον.

— Πλοίαρχες Φίλθων, εἶπεν, ἵως ἐδώ ἐγώ τὸ διεύθυνα, τὸ παραβίδω ἥδη εἰς χειράς σας.

Οἱ πλοίαρχοι ἔλαβεν ἐν τῷ ἄμα τὸ πηδάλιον, καὶ μεταχειρίζόμενος τοὺς τρεῖς ἀξιωματικοὺς καὶ τὸν Δίττελ ὡς ναύτας, ἔστρεψε τὰ ιστία, καὶ ὥριπτε πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ πορθμοῦ. Ἐμπρὸς αὐτοῦ παρεμόνει τὸ Γαλλικὸν δίκροτον, ἐτοιμασθὲν νὰ συνάψῃ τὴν μάχην ἐπ' αὐτῆς τῆς ἔξοδου. 'Αλλ' ὁ πλοίαρχος Φίλθων, καταβάτης εἰς τὴν λέμβον, ἥλθε πρὸς τὸ δίκροτον, ἔγνωστοποίησε τὸν έβαθμόν του, ἔξηγησεν εἰς τὸν γάλλον συναδελφόν του τὴν παροῦσαν του θέσιν, καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν οὐρθείαν του. Λαβὼν δὲ ἐπικουρίαν εἴκοσιν κύτῳ, ἐπανῆλθεν εἰς τὸ θρίκιον. 'Η πρώτη του φροντὶς ἦτον νὰ σχηματίσῃ στρατιωτικὸν δικαστήριον ὑπὸ αὐτοῦ συγκείμενον καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν ἀξιωματικῶν του, νὰ φέρῃ ἐμπρὸς του τὸν πλοίαρχον Κ. Σπρατοῦ καὶ τὸν ὑπόπολοιαρχον, νὰ τοὺς δικάσῃ συνοπτικῶς, καὶ ἐντὸς ἡμισείας ὥρας νὰ κρεμάσῃ τὸν μὲν εἰς τὴν δεξιὰν, τὸν δὲ εἰς τὴν ἀριστερὰν κεράσιαν τοῦ μεγάλου ιστού. 'Η δευτέρα φροντὶς του ἦν νὰ διευθύνῃ πρὸς έβορχαν. Μετ' ὅλης ὧρῶν πλοῦν διῆλθεν ἐμπρὸς τοῦ λιμένος ὅθεν εἶχεν ἀναληφθῆ ὁ Δελφίν ὡς ἐν μαγείας, καὶ ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἀνεγνώρισε τὴν ἐλαρράν του ἡμιολίαν χορεύουσαν ἐπὶ τοῦ ἀφροῦ τῶν κυμάτων.

Φάνεται δὲ ὅτι περιέπλεεν ἐδώ περιμένουσα τὴν ἐπιστροφὴν τῆς Ναϊάδος διὰ νὰ τὴν συνοδεύῃ παρέκειτο ἄμα εἰδὲ μακρόθεν τὸ θρίκιον, μετέβαλε τὴν πορείαν της εἰς τρόπον ὥστε νὰ τὸ ἀπαντήσῃ.

— Αἴ! ἄ! ἔλεγεν ὁ νέος πλοίαρχος τοῦ Δελφίνος. Εἰς τὸ δένθρον τῆς Ναϊάδος θέλεπι δὲ τὸ ἐφύτωσαν καρποί. Νὰ ἰδῆς ὅτι εἴναι ὁ προκάτογός μου εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Δελφίνος. Χαίρετε, κύριε πλοίαρχες Φίλθων. Πώς σᾶς ἀρέσκει ἡ θέσα;

Κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ θάλασσα σάλπιγξ προσεκάλεσεν εἰς τὸ θρίκιον τὸν ἴδιοχειροτόνητον πλοίαρχον καὶ τὸν ὑπόπολοιαρχον τῆς ἡμιολίας. Ἀμφότεροι ἔσπευσαν νὰ ὑπακούσουν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ δικαστήριον συνεδρίαζε σταθερῶς, μετὰ ἐν τέταρτον ἀμφότεροι ἔκρημνον εἰς τὰς δύνων ἄκρας τῆς κεραίας τοῦ ἐπιδρόμου. Οἱ τέσσαρες κωπηλάταις τῆς λέμβου ἦτις τοὺς ἔφερεν ἐκρατήθησαν καὶ αὐτοὶ, καὶ μετ' ὅλην ἡ βασιλικὴ σημαία ἔκυμάτει πάλιν ἐπὶ τῆς ἡμιολίας, διοικούμενης ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον της πλήρωμα, καὶ ἔχουστις δεσμοὺς εἰς τὸν μυχὸν της τοὺς ληστὰς οὔτινες τὴν ἔκρημναν.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὰ δύνων πλοῖα προσωριζόντο εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Μόγγα, καὶ ἀπέδιδον ἐκεῖ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοὺς μαύρους, καὶ μετ' αὐτῶν καὶ τὸν Μόγγαν, ὅστις ριζθεὶς εἰς τὸν λαυρὸν τοῦ Τζών Λίττελ, ἔκλαιεν ὡς ἡρέρος, καὶ ἔλεγε:

— Σὺ γλυτώσης Μόγγα καὶ γυναῖκά του καὶ Δίγυγα του καὶ καίμενο Μαύρο. Πιές Μόγγα τὶ θέλεις, Μόγγας δώσῃ ὅλα, ὅλα.

— Θεῖω, εἶπεν ὁ Λίττελ, ἀπογαιρετῶν τὸν εὐγνωμονα τοῦ Μαύρου, νὰ μὴ γίνεσθε μόνοι σας τὰ ὅργανα τῆς ἀθλιότατός σας· νὰ μὴ προδίδητε τὴν ἐλευθερίαν σας, νὰ μὴ πωλήσετε τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν σας.

Μετ' ὅλιγας ἑδομάδας τέλος ὁ Δελφίν κατέπλεεν εἰς Λονδίνον, ρυμουλκῶν καὶ τὴν Ναϊάδα.

Ο Πλοίαρχος Φίλθων καὶ ὁ ἀκόλουθος Γρίδυφος, καθυπελήθησαν εἰς ναυτικὸν συμβούλιον καὶ ἐδικαιώθησαν. Τὸ πλήρωμα τῆς Ναϊάδος καθυπελήθη τοῖς τούτοις συμβούλιον, καὶ ἐστάλη εἰς τὰ βασιλικὰ ναυπηγεῖα, ὅπερ ἐστὶ κατεδικάσθη εἰς διὰ έτου δεσμοῦ.

‘Η δὲ Ναϊάς κατεσχέθη ὑπὸ τοῦ δημοσίου, καὶ καταδικασθεῖσα εἰς θάνατον, διειλύθη καὶ ἐπωλήθη ὡς ξυλικὴ, τὸ δὲ προϊόν της πωλήσεως, ἔξηκοντα χιλιάδες δραχμῶν, ἐχαρίσθη εἰς τὸν γενναῖον Τζών Λίττελ, ὅστις ἀφίέρωσε μέρος μὲν αὐτῶν εἰς ἐμψύχωσιν τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔθνικοῦ ζύθου, μέρος δὲ εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἐταιρείας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Μαύρων.

ΙΑΡΕΡΓΑ — ΔΙΑΦΟΡΑ

‘Η γερεά τῶν ἀκαρθοχοίων ἀνθρώπων.

Ἐν ἑτερινοῖς ημέραις τοῦ 1731 παρουσιάσθη εἰς τὴν ἐν Δονδίνῳ Β. έπαρισσαν τῶν Φυσιολόγων μειράκιον Ι4 ἐπάνω, γεννηθέν εἰς Συρφόλκην, ἐπαρχίαν τῆς Αγγλίας, τοῦ ὅποιου τὸ σῶμα πειρεκάλυπτε δέρμα πειρεγοτάτης κατασκευῆς.

‘Ιδού πῶς πειριγράφει τὰ περὶ αὐτοῦ ὁ Κ. Μαχῆνος.

“Τὸ δέρμα του, ἐὰν δύναται νὰ δύνηται στον μαρτυρικόν του, ἐπειδὴ ἐφαίνετο ἐσχηματισμένον ὡς ἐκ φλοιοῦ δύτιδωτοῦ ἢ δέρματος (πετσού) χονδροῦ, εἶχε κατὰ μέρη τρίχας τραχείας καὶ ἐκάλυπτε δόλον τὸ σῶμα τοῦ μειράκειου, ἐκτὸς τοῦ προσώπου, τῆς παλάμης τῶν γειρῶν καὶ τοῦ πέλματος τῶν ποδῶν· θίεν καὶ τὰ μέρη ταῦτα ἐφαίνοντο τρόπον τινὰ γρυμά, ἐν ᾗ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ σώματος ἔφερεν εἶδός τι ἐνδύματος. Τὸ πειρεκάλυμμα τοῦτο ἦτο τυλῶδες καὶ ἀναίσθητον· διασχίζομενον δὲ δι' ἐργαλείου κοπτεροῦ δὲν ἔξεχελ-

λεγ αἷμα. Μὲ λέγουν, ὅτι τὸ φθινόπωρον ἔκάστου ἔτους ἐπιπτεν ἔφθανε δὲ τότε εἰς περίπου τριῶν τετάρτων δικτύου πάχος. 'Η ἀπολεπίδωσις αὕτη ἔγινετο, διότι θεριώς νέον δέρμα σχηματιζόμενον ὑποκάτω τοῦ παλαιοῦ ἀπώθει τοῦτο, καὶ ἐπιπτε. »

« Τὸ ἄλλοκοτον τοῦτο δέρμα παρέβαλλον τινὲς μὲ φλοιὸν δένδρου, ᾧς εἴρηται ἄλλοι εὔρισκον, ὅτι εἶχε τι ἀνάλογον τοῦ δέρματος τῆς φώκης ἄλλοι πάλιν τὸ ἔξωμοίου μὲ τὸ δέρμα τοῦ ἐλέφαντος ή μὲ τὸ τῶν κυνηγῶν τοῦ ἱνόκερου ἐν ἐνὶ λόγῳ τοῦ δύσκολον νὰ εὔρεθῇ εἰς ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ὄργανων ὅντων ἄλλο δέρμα, δυνάμενον καταλήξως νὰ παραβληθῇ μὲ τὸ τοῦ μειρακείου ἔκεινον. ὅθεν καὶ οἱ γαραγτηρίσαντες αὐτὸν ὡς ἀπέραντον ἀκρογορδόνα, η μᾶλλον ὡς πλήθος ἀκρογορδόνων συναρφῶν, ἔξηπλωμένων ἐφ' ὅλου τοῦ σώματος, ἔδωκαν ἵσως τὴν ἀκριβέστεραν περὶ αὐτοῦ ἰδέαν. Αἱ κερατώδεις τρίχες, αἱ ὥποικαι εὐρίσκοντα πρὸ πάντων εἰς τὴν κοιλίαν καὶ τὰ πλευρά, ἀντήγουν ἀπότομεναι ὡς ἀκανθικαὶ ἔχίνου (σκαντζοχούρου) κομμέναι ἔνα δάκτυλον ὑπεράνω τοῦ δέρματος. »

Ο Κ. Βάκερ ἔδωκε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν θασιλικὴν ἀταρίαν νέας πληροφορίας περὶ τοῦ παραδόξου ἔκεινου ἀνθρώπου, φθάσαντος τότε τὸ τεσσαράκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ἦδη ἐπιδειχθέντος εἰς τὸ λοιοδίνον ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁ ἀκανθόγυρος ἀνθρώπος. Ἡτο, λέγει ὁ Κ. Βάκερ, εὐειδῆς, εύσώματος, εὔχρους, καὶ δὲν ἔφαντο διασέρων ποσῶς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ὅταν ἦτον ἐνδεδυμένος καὶ εἶχε τὰς χειράς του κεκαλυμμένας. ἄλλως τὸ σῶμά του, ἐκτὸς τοῦ προσώπου, τῆς παλάμης, τῶν χειρῶν καὶ τοῦ πέλματος τῶν ποδῶν, ἦτον ἀκόμη κεκαλυμμένον μὲ τὸ αὐτὸ δέρμα τὸ δόποιον ὁ Κ. Μαχίνος παρετήρησε πὸ 1731, καὶ κατὰ τοῦτο ἀναφέρομαι εἰς τὴν περιγραφὴν ἔκεινου, θεωρῶν περιττὸν νὰ τὴν ἐπαναλάζω παραπορῶ δὲ μόνον, ὅτι τὸ κερατώδες στρῶμα, τὸ καλύπτον τὸ σῶμα, μὲ ἕρχην ἐσχηματισμένον ἐκ πλήθους ἀκρογορδόνων κυλινδρικῶν, μαυρειδερῶν, ἔχόντων ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὑψός, καὶ γεννωμένων πλησιέστατα ἀλλήλων. Τὰ ἔκρυματα ταῦτα εἶναι σκληρὰ καὶ ἐλαστικά εἰς τρόπον ὥστε ἐγγίζομενα διὰ τῆς χειρὸς ἀφίνουν θοὺν ἐπαισθητήν. »

Τὸ τελευταῖον Σεπτέμβριον, ὅταν ἦγε ἴδου τὸν ἀνθρώπου τοῦτον, εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος του ἐπιπτον οἱ ἀκρογορδόνες ἔκεινον παρετήρησα δὲ ὅτι ἐγενώντο νέοι, δλιγάτερον μαυρειδεροί. Μὲ εἶπε, ὅτι καθ' ἔκατον ἔτος, ἐντὸς τοῦ φθινοπώρου ἡ τοῦ χειμῶνος, συμβαίνει εἰς αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦτο τῆς μαδήσεως· συνειθῆζει δὲ τότε νὰ φλεβοτομῆται διὰ νὰ προλαμβάνῃ ἐνύγλησιν τινὰ εἰς τὴν ὄποιαν κατ' ἔκεινην τὴν ἐποχὴν ὑπόκειται. Ἐπαθε τὴν νόσον εὐλογίας, διες δὲ ἐδοκίκησε τρίψεις δι' ὑδραργύρου μέχρι πτυαλισμοῦ, ἐλπίζων δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τοῦ δυσαρέστου ἔκεινου περικαλύμματος. Κατὰ τὸν κακιὸν τῆς ἐκρήξεως τῶν φυλκτανῶν καὶ τὴν περίοδον τοῦ πτυαλισμοῦ οἱ ἀκρογορδόνες εἶχον πέσει, καὶ τότε ἔφαντο τὸ δέρμα του λευκὸν καὶ δρυπλὸν ὡς τὸ σύνηθες παντὸς ἀνθρώπου. Ἀλλὰ μόλις ἀνελάμβανε, καὶ οἱ ἀκρογορδόνες ἐγενώντο πάλιν. Ἐκτὸς τῶν ειρημένων τριῶν ἐποχῶν, διετέλεσε πάντοτε ὑγιέστατος. »

Τὸ περιεργότατον τῆς ιστορίας τοῦ ἀνθρώπου τούτου εἶναι, ὅτι ἐγέννησεν ἔξ τέκνα, δλα μὲ τὸ

αὐτὸ ἔκεινο τραχὺ πέρικαλυμμα τοῦ σώματος. Εἰς δλα η παρὰ φύσιν ἐκείνη κατάστασις τοῦ δέρματος ἥργιτε νὰ φαίνηται ἐννέα ἑδουμάδας μὲ τὴν γένηται τῶν ἀπαραλλάκτως ὡς συνέθη καὶ εἰς τὸν πατέρα τῶν. Ἐκ τῶν τέκνων ζῆ ἐν καὶ μόνον, ὠριζατανὸν ὀκταετίας, τὸ ὅποιον ἔξετάσες συγχρόνως μετὰ τοῦ πατέρος, εὔρον καθ' ὅλη εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν τούτου. »

Φαίνεται λοιπὸν, ἔχχολουθεῖ λέγων ὁ Κ. Βάκερ, ὅτι ὁ ἀνθρωπὸς ἔκεινος ἐδύνατο νὰ γένη ἕιζα φυλῆς, ἐν ἡ δλη τὰ πρόσωπα τὴν ἥθελον ἔχει τὸ αὐτὸ περικαλύμμα τοῦ σώματος. Ἐὰν δὲ συνέθηνε τοῦτο, καὶ ἐλασμούντο ἡ ὅλως τυγάκια καταγωγὴ τῆς τοιάτις φυλῆς, εἶναι πολὺ πιθανόν ὅτι οἱ ἀπόγονοι τοῦ ἀκαρθογούρος ἀνθρώπου τὴν ἥθελον φθάσει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀπαρτίζοντες διακεκριμένον εῖδος τοῦ ἀνθρώπου γένους. »

(Ἐκ τῆς φυτικῆς ιστορίας τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ὑπὸ τοῦ "Αγγλού Ιατροῦ I. K. Πριγάρδου.)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Νέον Ἡραίστειον ἀνεράνη εἰς Ἀμαραγούραν, νῆστον τῆς Όικεανίας, κειμένην 20 ὥρας πρὸς 6ορέων τῶν νήσων Βαθέαν. Ο πρόξενος τῆς Αμερικῆς Οὐδιλίαμας, καὶ ὁ πλοιαρχὸς Σάμσων, παρευρεθέντες εἰς ἐν μέρος τῆς ἐκρήξεως αὐτοῦ, διηγούνται περὶ αὐτῆς τὰ ἀκόλουθα.

Τὴν 9 Ἰουλίου ε. ε. καὶ τὰς δύνω ἐπομένας ἡμέρας, ἔσεισε σφοδρῶς εἰς Βαθέαν εἰς ἴσας διαλήψεις 15 ἐως 20 λεπτῶν, ἐπικιθητῶς καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐν τῷ λιμένι προσωριμισμένα πλοῖα. Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 11 ἐφάνη πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀμαραγούρας μεγάλη λάμψις, ἀντανακλωμένη εἰς τὸν οὐρανὸν κατ' εὐρυτάτην γωνίαν· τὴν δὲ αὐγὴν τῆς 12, τὰ πάντα εἶγον κατακλυθῆ ἀπὸ λεπτοτάτην σκόνην ἢ τέφραν, καὶ δένδρο, ἀγροί, οἵκοι ἐφάνοντο ὡς νὰ εἶχεν ἐπιστρωθῆ ἐπ' αὐτῶν παχεῖα σιδόνη παραδόξου χιόνος, ὃ δὲ σήπη πληρής πνιγμοῦς ὄσμης θείου.

Ο Κ. Οὐδιλίαμας ἀπέπλευσε τὴν 13 ἐκ Βαθέαου καὶ διευθύνθη πρὸς ὁ μέρος ἡ ἐκρήξεως καθ' ὅστον δὲ ἐπλησίαζεν, ἔθλεπεν σφενδονίζομένας εἰς ὑψός ἀπέραντον στήλας ὑπερμεγέθεις καπνοῦ καὶ τέφρας. Φθάτες δὲ πλησίον τῆς νήσου, εἰδεν ἐμπρός του δίλγονταν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν γαίνοντα εὐρὺν κρατῆρα, ἐν ἡ ἔρχεται ἡ διάπυρος ὑλη, καὶ ὄγγουμένη ἐξεχείλιε τέλος καὶ ἔξεχεται ὡς χείμαρος εἰς τὰς παρακειμένας πεδιάδας. Οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ καταβῇ εἰς τὴν γῆν, ὥστε ἀγνοεῖται τὶς ἦτον ἢ τύχη τῶν ἐγκατοίκων ἐπὶ τοῦ πυρίου τούτου κατακλυσμοῦ.

Τὸ περιεργότατον δὲ εἶναι ὅτι ἀκατανόητος ποσότης τέφρας ἐσφενδονίσθη εἰς μεγίστην ἀπόστασιν, καὶ μάλιστα κατὰ διεύθυνσιν ἐκ διαμέτρου ἐναντίαν πρὸς τὴν ὑψηλόν, διύτι ἐν ὃ ἔπνει Καικίας (θορειανατολικὸς) τόσον σφοδρός, ὥστε Αμερικανικὸν πλοῖον εύρισκμενον τὴν 12 εἰς τὰς 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον τρεῖς μοίρας ἢ ἐννενήκοντα ὥρας πρὸς 6ορέων τῆς Αμαραγούρας, ἡναγκάσθη νὰ συστείλῃ τὰ ιστία του κατὰ δύνω δέρματα, αἰρόντας τὸ πλοῖον τοῦτο κατεκαλύφθη ἀπὸ ράγδασιν θρογγήν τέφρας. Η νῦν ἦτον κατ-

Έρχεται ωραιοτάτη μακρόθεν δ' ἐφάνη ή τέφρα ώς ἔνσηπτουσα καταιγίς ἀλλὰ μόλις περικύλωσε τὸ πλοῖον, καὶ οἱ ναῦται, τυφλούμενοι ἀπὸ αὐτῆν, δὲν θύναντο πλέον νὰ μένωσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Εἰς τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἥλιου ή τέφρα ἐκάλυπτεν ἀκόμη τὸν οὐρανὸν, ώς νεφέλη αἰματόχρους, κιλυνδουμένη ἀπαισίως καὶ φοβερῶς. Τόσον δὲ ἐσκότιζε τὴν ἀτμοσφαίραν, ὡστε εἰς τὰς ὅκτεν τὸ πρώτην ἡναγκάσθησαν εἰς τὸ πλοῖον ν' ἀνέψωσι φῶτα. Μόλις περὶ τὰς 11 ὁ ἥλιος ἤχιστε νὰ ὑποφρίνηται, καὶ ὁ οὐρανὸς ἐφάνη αἴθριος πάλιν μετὰ τὴν μεσημέριαν, ἀρ' οὐ τὸ πλοῖον διέπλευσε τεσσαράκοντα μίλια διὰ τῶν τεφρῶν. Εἰς τόσον δὲ διάπτημα ἐξετίνοντο αὖται, ὡστε ἐκάλυψαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἄλλο πλοῖον συγχρόνως πλέον ἐξήκοντα μίλια ἔπι βορειανατολικώτερον.

Ἐπιπτεῖ δὲ ή τέφρα πολὺ παχεῖα εἰς τὸ κατάστρωμα, καὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμίσειαν ὥραν δὲν ἐφρόντιζον οἱ ναῦται νὰ τὸ καθηρίζωσιν, ἦθελεν ἐμποδισθῆ ἢ διάβαστις. Ήτον δὲ μελανόφρων τὸ χρῶμα, καὶ ὑπόξυνος εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ ἡ ἀνάλυσις αὐτοῦ ἀπέδειξεν διὰ περιεγένετον ὅλην σιδήρον, πολὺ θεῖον, καὶ ποστάτη τινα θεῖον οὔσεων.

— Τὸ βαρόμετρον εἶναι ἐν τῶν εὐχρηστοτάτων ἔργαλείων εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργάνας. Οἱ ἐπὶ σκοπῷ τοιούτων ἐρευνῶν περιηγούμενοι, ὀρέιλουσιν ἡναγκαῖως νὰ ἔχωσι μεθ' ἑαυτῶν τὸ θοήθημα τοῦτο, δι' οὗ προσδιορίζουσι τὴν κατάστασιν τῆς ἀτμοσφαίρας, καὶ διὰ τοῦ σχετικοῦ βάρους αὐτῆς τὸ ὑψός εἰς δὲ εὐρίσκονται, χωρὶς πρὸς τοῦτο νὰ ἔχωσι ἀνάγκην μακρῶν καὶ δυσχερῶν γεωμετρικῶν καταμετρήσεων. Ἀλλὰ τὸ βαρόμετρον, τὸ ἀκριβές μάλιστα βαρόμετρον, ὅποιον ἀπαιτοῦσιν οἱ ἐπιστημονικοὶ παραπτήσεις, εἶναι λίγη δύσχρηστον ἔξι αἰτίας τῆς μεριστῆς δυσκολίας τῆς μετακομίσεως του. Ως γκωστόν, δὲ σωλὴν δὲ περιεγῶν τὸν ὑδράργυρον εἶναι ἀνοικτὸς κατὰ τὸ ἐν ἄκρων. Ἄμφι λοιπὸν ἦθελεν ὅλην μόνον κινηθῆ καὶ χυθῆ τὸ ἐλάχιστον μέρος τοῦ βευτοῦ μετάλλου, τὸ ἐργαλεῖον δὲν χρησιμεύει πλέον. Πρὸς ἀπόφυγήν ἀρά τοῦ τοιούτου ἐλαττώματος ἐφευρέθη ἐσχάτως βαρόμετρον συγκείμενον ὃλον ἀπὸ μέταλλον, καὶ μὴ περιέχον ποσῶς ὑδράργυρον· κατεσκευάσθη δὲ τοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐλαστικότητος τῶν στερεῶν σωμάτων, ἐφ' ἣς ἐπενεργεῖ ἡ περὶ τὸ βάρος τῆς ἀτμοσφαίρας διαφορά. Τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο ὠνομάσθη κακῶς Ἀγρούδος, ἀνυδρὸν δηλαδή. Οὐδόλως δὲ ἐλαττούμενον κατὰ τὴν ἀκριβείαν τῶν ἀρίστων ὑδραργυρούχων ἐργαλείων, ἔχει πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὸ προτέρημα διὰ κατέχει μικρότατον τόπον, περίπου ὅσον ἐν σύνθετοις ὠρολόγιον.

— Εἰς Γαλλίαν γίνονται πολλαὶ προσπάθειαι ὅπως εἰσαγθῶσιν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ πολλαπλασιασθῶσιν οὐ μόνον διάφορα τῶν ἔξωτικῶν φυτῶν καὶ δένδρων, ἀλλὰ ἀκόμη πολλὰ τῶν ἐν ἀγράρες καταστάσει εἰς ἄλλα κλίματα διαίτωμένων πτηνῶν καὶ ζώων. Ο. Κ. Γοδοφρέδος Σάντ-Ιλλάριος κατώρθωσεν πόλη τινὰ τῶν δασοσίων πτηνῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀφρικῆς νὰ ἔξημερώσῃ καὶ νὰ μεταβάλῃ εἰς κατοικίδια· γύν δὲ γίνεται ἡ αὐτὴ ἀπόπειρα ώς πρὸς τὸν Λάρκαν, ἐν τῶν εὐχρηστοτέρων ζώων τῆς Περουβίας, περὶ ὧν ἐλεγεν διαφορῶν, διὰ τὸν κατορθωθῆ ποτὲ νὰ εἰσαγθῶσιν εἰς τὴν Εὐρώπην, θέλουσιν εἰσθεῖ δι' αὐτὴν πηγὴν πλού-

τού ἀρθονωτέρου ἀπὸ διὰ τὰ χρυσωρυχεῖα τοῦ νέου κόσμου.

Οἱ Λάμαι εἰσὶ τεσσάρων εἰδῶν, διὰ δύο σύγρια ἀκόμη, καὶ δύο ἐντελῶς ἔξημερωμένα καὶ κατοικίδια ἐν Ἀμερικῇ. Τὸ κρέας αὐτῶν εἶναι εὐάρεστον, καὶ κατ' οὐδὲν διαφέρει ἀπὸ τὸ προβάτινον ἢ κόπρος τῶν εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ἡ μόνη ὑπάρχουσα καύσιμος ὄυλη· τὸ γάλα τῶν εἶναι καὶ ἀρθονωτάτον καὶ γλυκύτατον· τὸ ἔριον τῶν τελος εἶναι πυκνότατον, ἔχον τὸ σπάνιον πλεονέκτημα διὰ εἶναι ἔνα πόδια μακρύ, καὶ τὸ τῆς Ἀλπάκας, ἐνὸς τῶν τεσσάρων εἰδῶν τοῦ Λάμα, λεπτότερον ἀκόμη τοῦ Μερινοῦ. Τόσον δὲ πολύτιμον εἶναι τὸ ἔριον τοῦτο, ὡστε ἐν φόρῳ τοῦ παλείται συνήθως δεκαεῖξ περίπου δραχμᾶς, τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦ ἔριον του μόνου, εἶναι δροχυμῶν εἴκοσι. Τέλος δὲ Λάμας χρησιμεύει καὶ ὡς ἀχθοφόρον ζῶον, ἂν καὶ δὲν εἶναι λίκην ὀκύπους οὔτε λίκην καρπερικός, καὶ εἰς τὰς ὁδοιπορίες πρέπει νὰ ὑπάρχωσι πάντοτε δύο Λάμαι δι' ἐν φορτίον, διὰ νὰ τὸ διαδέχωται ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ηδη δὲ αὐτοκρατόριστα ίωστηπνά εἰχεν ἐπιθυμήσει νὰ προικίσῃ τὴν Γαλλίαν μὲ τὸ πολύτιμον τοῦτο ζῶον. Κατὰ παράκλησιν της, Κάρολος δὲ Δ'. Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, συνήγογχε 36 Λάμας εἰς τὸ Εύαρεον, διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὴν Γαλλίαν. 'Αλλ' ἔξι αἰτίας τῶν ἀδιαχόπων πολέμων ἡναγκάσθησαν νὰ περιμενοῦσιν ἔξι ἔτη εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ὅπου καὶ ἡλαττώθη μεγάλως δὲ ἀριθμός των, ὡστε διαν ἐφθασαν εἰς Κάδεξ, τὸ 1808, ησαν μόνον ἐνέαρ καὶ αὐτοὺς δὲ ἡθελησαν οἱ Ισπανοί νὰ τοὺς βίψωσιν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπὸ μῆσος πρὸς τὸν Πρίγκιπα τῆς Ειρήνης, ὅστις τοὺς παρήγγειλε διὰ τὴν Γαλλίαν. Τέλος καὶ αὐτὰ τὰ μικρὰ λειψανα τῆς τοιαύτης ἀποικίας, στερηθέντα τῶν ἀναγκαίων φροντίδων εἰς τὸν πολυταράχους ἐκείνους καιρούς, δὲν ἐτελεσφόρησαν. Οἱ ἐσχάτως τὴν Ἀμερικὴν περιηγήθεις Κ. Καστελνώ, τήγροχε καὶ αὐτὸς πούμνιον συγκείμενον ἀπὸ τριάκοντα Λάμας, ἀλλὰ μὴ εὑρὼν τρόπον νὰ τοὺς μεταφέρῃ, ἡναγκάσθη νὰ τοὺς ἐγκαταλείψῃ εἰς Περουβίαν. Ηδη δύος πρόκειται νὰ γίνωσιν ἀπόπειραι ἔτι σπουδαιότεραι διὰ τὴν μετοίκισιν τοῦ ζῶου τούτου εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ αἱ μέγιοι ποῦδε γενόμεναι ἐρευνῶνται ἀποδεικνύουσιν διὰ οὐδὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον. Μέχρις ἐσχάτων ἐπροτείνετο ὡς τοιούτον διὰ δὲ Λάμας τρέφεται μόνον ἀπὸ προϊόντι της γῆς καλούμενον "Ιχο", καὶ ἔως οὐ τὸ "Ιχο" εὐρεθῆ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐλέγετο ἀδύνατον αὐτὸς νὰ τὴν κατοικήσῃ. 'Αλλὰ τέλος ἀπεδείχθη διὰ δὲ Λάμας τρώγει γόρτον, καὶ "Ιχο" κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὰς ἴνδικὰς γλώσσας σημαίνει οὐδὲν ἄλλο ἢ χόρτον. 'Εκτὸς δὲ τοῦ χόρτου τρώγει δὲ Λάμας καὶ πολλὰ ἀλλὰ πράγματα, καὶ, τὸ περιέργον, τρώγει καὶ αὐτὸ τὸ χαρτίον. Ιπάρχει παράδειγμα ἐνὸς τῶν ζῶων τούτων, τραφέντος ἐπὶ μακρᾶς θαλασσοπλοΐας μὲ μόνας ἐφημερίδας,

Ἄν τὸ ἀγαθόν τοῦτο ζῶον εὐχαριστῆται μὲ τροφὴν τόσον ἔπιραν καὶ μυσχώνευτον, διὰ τὴν Ἐλλάδα ἦθελεν εἰσθεῖ πολύτιμον. Εκτὸς τῶν ὠρελημάτων δυσηθείλων παρέχει τὰ ὄλικὰ προϊόντα του, ἦθελε προμηθεύειν ἀξιόλογον κατανάλωσιν καὶ εἰς τὰς διανοητικὰ προϊόντα τινῶν ἐφημερίδογράφων τῆς γηωργίας μας, καὶ, τὸ ἔτι ἀξιολογώτερον, τὰ προϊόντα ταῦτα ἦθελε τὰ τρώγει πρὸινον τηνῶν εἰσθεῖ δι' αὐτὴν πηγὴν πλού-

— Φαίνεται τέλος ὅτι πρόκειται σπουδαίως νὰ κο-
πῇ ὁ Ισθμὸς τοῦ Σουέζ. Οἱ ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου
ἔνοει ὄποιων πλεονεκτημάτων πάροχος εἶναι ἡ ἐπιχει-
ρωτική αὐτή, καὶ τὴν θοηθεῖ παντὶ σθένει. Καὶ ἡ Εύ-
ρωπη δὲ ἀπασα, ἡ μὲν προθύμως δρμῆ, ἡ δὲ δὲν
δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν σύμπραξιν τῆς εἰς τὸ γιγαν-
τιαῖον τοῦτο ἔργον, οὗ τινος ἡ ἐκτέλεσις θέλει καὶ
μόνη ἀρχέσει ν' ἀπαθανατίσῃ τὴν ἐκαπονταεπιρίδα
ταύτην. Κατὰ τὸ γενόμενον σχέδιον γενικῆς συμπρά-
ξεως ὅλων τῶν μεγάλων λαῶν τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν
ἐπιχείρισιν ταύτην, ἐπιτροπὴ Γερμανῶν μηχανικῶν ἐλ-
θοῦσα εἰς Πηλούσιον, τὸν ἐπὶ τῆς Μεσογείου λιμένα,
ἀφ' οὗ ἡ διόρυξ πρόκειται νὰ διευθυνθῇ κατ' εὐθεῖαν
εἰς Σουέζ ἐπὶ τῆς Ερυθρᾶς, κατεμέτρησε τὴν παραλίαν
αὐτοῦ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ προσδιώρισε τὴν θέσιν τῆς
ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν. Ἀγγλικὴ ἐπιτροπὴ ὥφειλε
νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ ὡς πρὸς τὸν λιμένα τοῦ Σουέζ,
ἀλλ ἐύρεθη ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη εἰχεν ἥδη γίνει πρὸ
χρόνων, καὶ ἡτον ἐτοίμη εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἐν Λογδί-
νῳ ναυστάθμου. Τέλος ἐπιτροπὴ Γαλλικὴ ἀσχολεῖται
ἡδὴ εἰς τὴν τριγωνομετρικὴν καὶ χωρογραφικὴν κατα-
μέτρησιν τοῦ Ισθμοῦ μεταξὺ τῶν δύο τούτων σημείων,
καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὅλων τούτων τῶν ἐμβριθῶν καὶ
συγχρόνων ἐργασιῶν εἶναι ὅτι τοῦ λοιποῦ οὐδὲν σπου-
δαῖον ἐμπόδιον, ἐκτῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους πηγάδων,
δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν διόρυξ τοῦ Ισθμοῦ, ἡτις
δύναται νὰ ἀρχήσῃ ἀνύπερθέτως. ‘Η ἐπιτυχία αὕτης
θέλει μεταβάλει τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ τῶν λαῶν
τὰς σχέσεις, προσεγγίζουσα τὴν Εὐρώπην πρὸς τὴν με-
σημερινὴν ἀσίαν, καὶ θέλει γίνει καὶ εἰς τὴν Ἕλλαδα
ἀφορητὴ μεγίστων ὀψευλημάτων, δταν αἱ ἀτρόμητοι
πρῶραι τῆς ὀργώνωσι τὸν μεσημερινὸν ὥκεανὸν ὡς
σήμερον δικογγίζουσι τὸ Αἴγαίνῳ!

— ‘Η ιστορία ἡτις ἐπιμελῶς διατηρεῖ καὶ παρα-
δίδει εἰς τὴν μνήμην τῶν ἐπερχομένων γενεῶν τὰ
δύναματα τῶν κατακτητῶν, τῶν καταστροφέων, τῶν
ὅλετήρων τῆς ἀνθρωπότητος, πρέπει ἐπὶ κεφαλίδος
τῶν σελίδων τῆς διὰ χρυσῶν γραμμάτων νὰ ἐγγράψῃ
τοὺς μεγάλους εὐεργέτας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Οἱ
ἄνθρωποι ἐπὶ τῶν πτερύγων τῆς ἐπιστήμης ἀνέπτη
εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔκλεψε τὸ οὐράνιον πῦρ, τὰ θα-
ύτερα τῶν μυστηρίων τῆς πλάσεως! ἔκλεψε τὸ ἀέ-
ριον, δι' οὗ ἐξώρισε τὸ σκότος ἀπὸ τὴν γῆν, ἔκλεψε
τὸν ἀτμὸν, δι' οὗ ἐχιλιοπλασίασε τὰς δυνάμεις καὶ
τὴν ταχύτητά του, ἔκλεψε τὸν ἡλεκτρισμὸν, δι' οὗ ἡ-
νωσεν εἰς ἐν σημείον τῆς γῆς τὰ πέρατα. Ἄλλα τοῦ
τολμηροῦ αὐτοῦ Προμηθέως ἐσπάραττε τὰ ἐντόσθια ὁ
ἀπηνῆς γὺψ, ἡ σωματικὴ ἀλγητῶν. Τέλος εὐρέθησαν
μεγαλοψυεῖς ἀνδρες, οἵτινες ἐξόμωσαν τοὺς ὄνυχας
καὶ τούτου τοῦ τέρατος, καὶ ἐλευθέρωσαν τὴν ἀνθρω-
πότητα ἀπ' αὐτῷ.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι εἰς τὴν Αμερικὴν ἀνεκαλύφθη
πρὸ δύοιετῶν τοῦ αἰθέρος ἡ χρῆσις, ἡτις ἀφαιρεῖ πᾶ-
σαν αἰσθητιν, λύει πρὸς ἔργαν τὸν δεσμὸν μεταξὺ σώ-
ματος καὶ ψυχῆς, ἀποσπᾷ τοῦτο ἀπὸ τὴν κινδεμονίαν
ἐκείνης, καὶ τὸ παραδίδει ἀνάλγητον, ήρεμον, ὡς νε-
κρὰν ὅλην εἰς τοῦ χειρούργου τὴν μάχαιραν. Ἄλλ ἡ
χρῆσις τοῦ αἰθέρος εἶγε δυσκολίας καὶ ἐλαττώματα.
‘Η κατασκευὴ αὐτοῦ δὲν ἡτον εὔκολος, ἡ χρῆσις του
ἀπῆται ἐργαλεῖα καὶ πολλὴν ἐμπειρίαν τοῦ ἐγχειρισμοῦ,
καὶ ἡ ἐφαρμογὴ του χωρὶς τῆς ἀναγκαῖας πειρισκέψεως
γνωμένη, ἐδύνατο ν' ἀποδῆ θανατηφόρος πολλάκις,

διότε οὐ μόνον ἡ ἀναισθησία ἐνίστε ἐδύνατο νὰ παρα-
ταθῇ, μέχρι θανάτου, ἀλλ ἀκόμη καὶ τὸ σώμα τοῦτο
εὐφλόγυστον ὅν, ἐδύνατο νὰ κατακύσῃ τὸν ἀσθενῆ,
ἀν ἐξ ἀμελείας προσεφέρετο φῶς.

Τοῦ αἰθέρος σπουδάζων τὰ φαινόμενα, ὁ περίδο-
ξος τῆς Γαλλίας χημικὸς Κ. Δυμάς, ἡρεύνησε ποῖα
καὶ ἀλλα σώματα ἔχουσι τὴν ιδιότητα νὰ ἐπιφέρωσιν
ὡς ἐκεῖνος ἀναισθησίαν προσωρινήν. Μεταξὺ δὲ τού-
των κατέδειξεν ἐν παρόδῳ καὶ ρευστόν τι, ὃ ὡνόμασε
Χλωροφόρμιον. Εἰς τοῦτο ἐπιστήσας ιδιαιτέρως τὸν
προσοχήν του δὲ Κ. Σίμψων περίφημος ίατρὸς τοῦ
Ἐδιμούργου ἐν Σκωτίᾳ, ἀνεκάλυψεν ἐν αὐτῷ ιδιό-
τητας πολὺ ἀνωτέρας τῶν τοῦ αἰθέρος, καὶ πρὸ τινων
μηνῶν προσκαλέσας καὶ τὸν Κ. Δυμάν εἰς τὰς δοκι-
μάς του, ἀπέδειξε δι' αὐτῶν ὅτι τὸ Χλωροφόρμιον ἔχει
ὅλα τὰ προτερήματα χωρὶς οὐδενὸς τῶν ἐλαττωμά-
των τοῦ αἰθέρος.

Καὶ πρῶτον μὲν ἡ κατασκευὴ του εἶναι ἀπλουστά-
τη, καὶ τοιαύτη ὥστε δὲ ἐσχατος τῶν φαρμακοποιῶν,
ἔκαστος ιδιώτης ἀκόμη, δύναται εἰς ἐλάχιστον χρη-
μανον, καὶ δι' ἀπλουστάτων ὅλων νὰ κατασκευάσῃ χλω-
ροφόρμιον εὔχρηστον καὶ καλῆς ποιότητος· δεύτερον
ἡ χρῆσις του δὲν ἀπαιτεῖ ἐργαλεῖα. Ἀρκεῖ νὰ χυδῶσι
τινες σταγόνες εἰς τὸ μανδύλιον ἢ εἰς σπόγον, διπλεῖς
νὰ κρατήῃ ἐπὶ δύο ἢ τρία λεπτά ἀπὸ τὴν φίνα, καὶ ἢ
ἀναισθησία ἐπέρχεται θαθυμίδων καὶ θειαίως. Τέλος
ἔξι αἰτίας τῆς ἐλλείψεως τῶν ἐργαλείων, ἐλλείπει καὶ
τὸ μέριστον τοῦ κινδύνου μέρος.

Ἐσχάτως γυνὴ πεσοῦσα ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ δρόμου
τῆς Σκωτίας, κατεπατήθη ὑπὸ τῶν ἀμαξῶν, καὶ συνε-
τρίβη ὁ ποῦς της ἀμέσως μετεκομίσθη εἰς Ἐδιμούρ-
γον, ἀνέπνευσε τὸ Χλωροφόρμιον, μετὰ δύο λεπτὰ
ἀπεκοινώθη, δ ποῦς της ἀνετμήθη, ἀφηρέθησαν τὰ συ-
ντετριμένα ὄστα, ἐπεδέθη πάλιν, καὶ ὅταν τῇ ἐπανῆλ-
θεν ἡ αἰσθησίς, ἡ δυσχερῆς ἐγγείρησις, εἰς ἦν ἀλλως
ἥθελε δυσκόλως ἀνθέξει, εἶχεν εύτυχῶς πελεύσει.

Ἄλλη γυνὴ κινδύνεύσασα εἰς πρῶτον τοκετὸν, καὶ
ἐπίτεκ οὖσα καὶ πάλιν, ἐγκατελείψθη ὑπὸ τῶν ια-
τρῶν ὡς ἀπηλπισμένη. ‘Η πρὸς σωτηρίαν της ἀναγ-
καία ἐγγείρησις ἡτον τόσον ἐπώδυνος, ὥστε δὲ θάνα-
τος ἡτον ἀρευκτος αὐτῆς συνέπεια. Άλλ ἀφ' οὗ τὴν
ἐδύθησεν εἰς ἀναισθησίαν διὰ τοῦ Χλωροφορομίου δ
Σίμψων, ἡ ἐγγείρησις ἐτέλεσθη, δ τοκετὸς ἔγινε, καὶ
ἡ γυνὴ ἐξυπνήσασα καὶ ἀκούσουσα τοῦ θρέψους τὴν φω-
νήν, δὲν ἥθελε νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐγέννησε, καὶ ὅτι τὸ
παιδίον ἐκεῖνο ἡτον τὸ ιδιόκον της.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ἐτελέσθη ἡ δύσυνηροτάτη θε-
ραπεία τῆς ἀσθενείας τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς καλουμένης
μελανώσεως, πρὸς ἦν ἀπαιτεῖται νὰ ἀποσπασθῇ ἐντε-
λῶς δ ὀφθαλμὸς ἀπὸ τὸ κοίλον αὐτοῦ, καὶ νὰ γίνω-
σιν αἱμάτηραι τομαὶ ἐπὶ τοῦ έολθεοῦ.

Καὶ ὅχι μόνον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
τὰ κτήνη ἀπήλλαξεν ἡ ἐφεύρεσις αῦτη τῶν σωματικῶν
πόνων. Σπάργος περιέχων δύο ὄγγίας Χλωροφορομίου
ἐδέθη ἐπὶ τοὺς ρώθωνας ἵππου, διπλεῖς ἡτον χωλδε-
μένοις. Μετὰ 3 $\frac{1}{2}$ λεπτὰ δ ἵππος περιέπεσεν εἰς ἀναισθησίαν
Ἐν δ' εὐρίσκετο εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην τῷ ἔκο-
ψαν τὰ δύο νεῦρα τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν. Εἰς τὸν
τομὴν τοῦ πρώτου δὲν ἔκινήθη παντάπασιν. Εἰς τὸν
τοῦ δευτέρου ἔκινήθη ἐλαφρῶς, διότε τὸ ἀποτέλεσμα
τοῦ Χλωροφορομίου εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐλαττούται. Άλλ
ἡ ποσότης αὐτοῦ ἐδιπλασιάσθη, καὶ μετὰ 25 λεπτὰ

όπερας ήγέρθη ἐντελῶς θυμίς. Χωρὶς τοῦ Χλωροφορρίου πιθανὸν εἶναι δτι οὐθὲν ἀποθάνει ἀπὸ τὸν πόνον.

Αλλη τέλος σπουδαιοτάτη αὕτου ἐνέργεια ἀπεδειχθῆ ἐπὶ τῶν φρενοθλασθῶν. Μανικκοὶ ἀναπνεύσαντες αὐτὸν, σὴρ' οὖν ἀνέκυπτον ἀπὸ τὴν στιγμαίαν ἀνασθήσαν, ἥσθιόντο ἔστιτοὺς ἡσυχοτέρους καὶ ὅλα τὰ συμ-

πτώματα τῆς παραφροσύνης των ἐλαττωθέντα, ὡστε οἱ ἵστροι ἐλπίζωσι διὰ τοῦ θείου τούτου δώρου διχρεωτεῖται εἰς τὸν Σίμψωνα καὶ Διημάν, νὰ θεραπεύσωσι τὰ δύο μέριστα τῆς ἀνθρωπότητος δεινά, τοὺς πόνους τοῦ σώματος, καὶ τὴν συντάραξιν τοῦ λογικοῦ.

'Ερδίγατα τοῦ τελευταίου συρμοῦ τῷρ Παρισίων.